

Ocena osiągnięcia naukowego i dorobku w postępowaniu habilitacyjnym
dr inż. Ryszarda Chmielewskiego
w dyscyplinie *Inżynieria Lądowa i Transport* (dawniej Budownictwo)

1. Podstawa formalna opracowania

Ocenę opracowano w wyniku powołania niżej podpisanego przez Radę Dyscypliny Naukowej „Inżynieria Lądowa i Transport” Wojskowej Akademii Technicznej im. Jarosława Dąbrowskiego w Warszawie uchwałą nr 7/RDN/ILiT/2022 z 21.04.2022 na recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym dr inż. Ryszarda Chmielewskiego. Recenzent został powiadomiony o powołaniu w piśmie Przewodniczącego Rady Dyscypliny ILiT płk. prof. dr hab. inż. Michała Kędzierskiego. Podstawą oceny jest dokumentacja dorobku Habilitanta:

- Jednotematyczny cykl publikacji, zatytułowany: Systemowe ujęcie diagnostyki obiektów budowlanych na różnych etapach cyklu życia.
- Autoreferat
- Wykaz osiągnięć naukowych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny
- Kopie publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe wynikające.
- Oświadczenia współautorów publikacji z cyklu stanowiącego osiągnięcie

2. Sylwetka Habilitanta i ogólna ocena aktywności

Dr inż. Ryszard Chmielewski ukończył studia magisterskie w roku 1998 na Wydziale Inżynierii Lądowej, Chemii i Fizyki Technicznej Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie. W roku 2003 uzyskał stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie budownictwo, specjalność: budowa mostów. Obronił pracę doktorską pod tytułem: „Badanie dynamicznej interakcji przęsła mostu składanego z układem podporowym”. Promotorem rozprawy był dr hab. inż. Zbigniew Szcześniak, prof. WAT. Recenzenci rozprawy to prof. dr hab. inż. Jan Marszałek (WAT) i prof. dr hab. inż. Wojciech Radomski (PW).

W roku 2001 Habilitant ukończył studium pedagogiczne i w roku 20212 studia podyplomowe „Projektowanie geotechniczne” na SGGW w Warszawie.

Od początku swojej kariery zawodowej Habilitant jest związany z wojskiem i Wojskową Akademią Techniczną. Historię pracy zawodowej Habilitanta przedstawiono poniżej.

- 08.1998 – 10.07.2000, 2 Mazowiecka Brygada Saperów, dowódca plutonu
- 10.07.2000 – 16.05.2002, inżynier Wydział Inżynierii, Chemii i Fizyki Technicznej, WAT
- 16.05.2002 – 01.07.2004, asystent, Wydział Inżynierii, Chemii i Fizyki Technicznej, WAT
- 01.07.2004 – 28.04.2008, adiunkt naukowy Wydział Inżynierii, Chemii i Fizyki Technicznej WAT
- 28.04.2008 – 30.09.2019, adiunkt naukowo-dydaktyczny, Wydział Inżynierii Lądowej i Geodezji WAT

- od 01.10.2019, adiunkt badawczo-dydaktyczny, Wydział Inżynierii Lądowej i Geodezji WAT.

3. Ocena osiągnięcia naukowego będącego podstawą wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego

W postępowaniu habilitacyjnym dr inż. Ryszard Chmielewski przedstawił do oceny osiągnięcie naukowe w postaci jednotematycznego cykl publikacji, zatytułowanego: *Systemowe ujęcie diagnostyki obiektów budowlanych na różnych etapach cyklu użytkowania*. Jak pisze Habilitant: „*Celem naukowym prac przedstawionych w cyklu publikacji było opracowanie innowacyjnych metod diagnozowania stanu technicznego obiektów budowlanych podczas całego cyklu ich użytkowania, umożliwiających przedstawienie i realizację właściwych działań zabezpieczająco-naprawczych. Metody te obejmują cały okres życia obiektów budowlanych począwszy od określania założeń projektowych i badań wstępnych, poprzez proces projektowania i budowy, eksploatację w warunkach normalnych i w przypadku wystąpienia zdarzeń wyjątkowych, skończywszy na podjęciu decyzji o dalszej eksploatacji lub rozbiórce obiektu. Właściwa ocena techniczna obiektów budowlanych umożliwia podjęcie skutecznych działań naprawczych i zapobiegawczych, minimalizujących ryzyko powstawania awarii lub katastrof budowlanych oraz skrócenia czasu przydatności użytkowej.*”.

Na podstawie własnych prac badawczych oraz doświadczenia zawodowego jako ekspert budowlany Habilitant zaproponował nowe, systemowe podejście do bezpieczeństwa konstrukcji i bezpieczeństwa użytkowników obiektów budowlanych.

Poniżej zestawiono wykaz prac stanowiących osiągnięcie naukowe i dokonano ich oceny.

Chmielewski R., Bąk A., (2021), Analysis of the safety of residential buildings under gas explosion loads. *Journal of Building Engineering*, Volume 43, 102815.
<https://doi.org/10.1016/j.jobe.2021.102815>, 140 pkt., IF 5,32.

W artykule zaproponowano metodę „analizy wstecz” budynków uszkodzonych w wyniku eksplozji gazu. Oryginalnym elementem jest sposób wykonania oceny zagrożenia konstrukcji wszystkich budynków wyposażonych w instalację gazową oraz propozycji możliwych do wprowadzenia rozwiązań minimalizujących skutki wybuchu. Autorzy wskazują istotny wpływ rozwiązań konstrukcyjnych i funkcjonalnych na potencjalne skutki wybuchu gazu. Efektem pracy są wnioski dotyczące powierzchni wentylacyjnych lub upustowych powodujących redukcję ciśnienia wywołanego wybuchem gazu, konstrukcji stolarki okiennej jako elementów stanowiących otwory upustowe, konstrukcji elementów budynku i wielkości oddziaływań na te konstrukcje w wyniku wybuchu gazu. Pokazano współzależność wszystkich wymienionych czynników w kontekście skutków wybuchu i bezpieczeństwa konstrukcji. W pracy określano minimalną powierzchnię otworów odciążających. Następnie przeprowadzono analizę nośności wybranych elementów konstrukcyjno-budowlanych rozpatrywanych budynków mieszkalnych. Dla obu analizowanych przypadków określano najsłabszy element w budynku, który w pierwszej kolejności ulegał zniszczeniu w wyniku wybuchu oraz wskazano najsłabszy element konstrukcyjny, którego zniszczenie spowodowałoby katastrofę całego obiektu. Podsumowując na podstawie analiz przypadków sformułowano metodę określania maksymalnych obciążeń od wybuchu gazu jakie może przenieść konstrukcja nośna budynku.

Praca ukazała się w renomowanym czasopiśmie o światowym zasięgu. Przeszła zatem przez niezależny proces oceny merytorycznej i redakcyjnej.

Chmielewski R., Muzolf P., (2018), Selected problems of protection of historic buildings against the rainwater and the groundwater, *Czasopismo: MATEC Web of Conferences*, Tom: 174, <https://doi.org/10.1051/mateconf/201817403012>, 15 pkt.

W pracy podjęto temat ochrony budowli zabytkowych w kontekście działania czynników środowiskowych, a w szczególności wody opadowej i gruntowej. W publikacji zaproponowano zestaw rozwiązań systemowych mających na celu usunięcie zawilgoceń części podziemnych konstrukcji zabytkowych obiektów budowlanych. Zaproponowano również zestaw działań diagnostycznych do oceny przyczyn powstania zawilgoceń obiektów zabytkowych. Przedstawione badania dla określenia przyczyn pojawienia się zawilgoceń w częściach podziemnych tego typu obiektów oraz oparta na doświadczeniu praktycznym ocena możliwych do zastosowania systemów naprawczych umożliwia dobór właściwego rozwiązania, które zapewni uzyskanie skuteczności napraw na okres kilkudziesięciu lat.

Praca ukazała się na platformie open access o zasięgu światowym zamieszczającej materiały konferencyjne ENVIRONMENTAL CHALLENGES IN CIVIL ENGINEERING (ECCE). Opole 2018

Chmielewski R., (2018), Analysis of retaining wall stability in areas specified in register of objects of cultural heritage, *Czasopismo: MATEC Web of Conferences*, Tom: 174, <https://doi.org/10.1051/mateconf/201817403010>, 15 pkt.

Praca odnosi się do problematyki nośności w dzisiejszych warunkach zabytkowych konstrukcji oporowych. Są to konstrukcje murowane, wymagające z uwagi na stan techniczny i uwarunkowania użytkowe wzmocnienia lub innego zabezpieczenia. W artykule zaproponowano sposoby doboru technologii remontu dwóch różnych konstrukcji oporowych, których stan techniczny wymagał wykonania tymczasowych konstrukcji zabezpieczających. Do rozwiązania problemu przeprowadzono rozpoznanie historyczne, z którego wynikało, że konstrukcje oporowe stanowią element piwnic kamienic zniszczonych w czasie działań wojennych. Tym samym nie zostały pierwotnie zaprojektowane do dzisiejszej funkcji.

Zaproponowano wykonanie dodatkowych konstrukcji odciażających zapewniających bezpieczeństwo analizowanych murów. Przedstawione metody zapewnienia bezpieczeństwa konstrukcji ścian oporowych wymagały szczegółowej oceny samych konstrukcji i warunków lokalizacyjnych. Uzyskane wyniki badań i pomiarów posłużyły do opracowania oryginalnych propozycji rozwiązań konstrukcyjnych pozwalających na skuteczne zabezpieczenie przedmiotowych ścian oporowych.

Praca ukazała się na platformie open access o zasięgu światowym zamieszczającej materiały konferencyjne: ENVIRONMENTAL CHALLENGES IN CIVIL ENGINEERING (ECCE). Opole 2018

Chmielewski R., Muzolf P., (2021), Analysis of degradation process of a railway steel bridge in the final period of its operation, *Structure and Infrastructure Engineering*, <https://doi.org/10.1080/15732479.2021.1956550>, 100 pkt., IF 3,09,

W pracy przedstawiono ocenę stanu degradacji przeszła historycznego mostu kolejowego z jazdą górą, z jezdnią otwartą. Wskazano na postępujący proces degradacji, w części uzależniony od nieprawidłowego, mimośrodowego umiejscowienia toru na obiekcie i w konsekwencji przeciążenia jednego dźwigara.

Przedstawiono zastosowane metody diagnostyczne i analityczne do oceny nośności. Zaproponowano szczegółową metodykę prowadzenia oceny technicznej obiektu mostowego

w sposób inżynierski na podstawie analizy wcześniejszych przeglądów kontrolnych, oceny wytrzymałości zmęczeniowej, stopnia degradacji konstrukcji poprzez występujące uszkodzenia korozyjne w oparciu o wyniki modelowania numerycznego konstrukcji nośnej tej budowli.

Praca zwiera kompleksową ocenę stanu technicznego kolejowego obiektu mostowego. Uwzględniono interakcję obciążenia i przęsła. Uwzględniono imperfekcje torowiska i ubytki korozyjne w ocenie nośności.

Praca ukazała się w renomowanym czasopiśmie o światowym zasięgu. Przeszła zatem przez niezależny proces oceny merytorycznej i redakcyjnej.

Chmielewski R., Kruszka L., Moćko W., Więclaw L., (2016), Minimizing the occurrence of factors affecting the acceleration of degradation process of steel bridge structures, *Roads and Bridges*, Vol. 15, s. 315-328, <https://doi.org/10.7409/rabdim.016.020>, 11 pkt.

W pracy omówiono typowe uszkodzenia stalowych obiektów mostowych. Wnioskiem z rozważań jest sformułowanie zaleceń, których wdrożenie w sposób bezpośredni lub pośredni może przyczynić się do spowolnienia procesu degradacji stalowych obiektów mostowych, zwiększenia bezpieczeństwa użytkowania i komfortu użytkowników dróg oraz zminimalizowania występowania niepowetowanych szkód w mieniu. Na koniec zebrano hasłowo problematykę projektowania, wykonania i eksploatacji stalowych obiektów mostowych dla poprawienia ich trwałości użytkowej.

Praca została opublikowana w znanym polskim wydawnictwie. Przeszła zatem przez niezależny proces oceny merytorycznej i redakcyjnej.

Chmielewski R., Kruszka L., Muzolf P., (2020), The selection of methods for strengthening of the reinforced-concrete structure of the open tank. *Case Studies in Construction Materials*, Volume 12, <https://doi.org/10.1016/j.cscm.2020.e00343>, 100 pkt., IF 3,33.

W artykule przedstawiono proces modernizacji/przebudowy żelbetowego zbiornika na ścieki polegający na wymianie starej konstrukcji wzmacniającej na nową zajmującą znacznie mniej miejsca. Przedstawiono zrealizowane rozwiązanie projektowe, które spełniło oczekiwania. Praca ukazała się w renomowanym czasopiśmie o światowym zasięgu. Przeszła zatem przez niezależny proces oceny merytorycznej i redakcyjnej.

Bąk, A., Chmielewski, R., (2019), The influence of fine fractions content in noncohesive soils on their compactibility and the CBR value. *Journal of Civil Engineering and Management*, 25(4), s. 353-361. <https://doi.org/10.3846/jcem.2019.9687>, 70 pkt., IF 2.338,

W pracy przedstawiono wyniki badań wskaźnika CBR dla gruntów zawierających zróżnicowaną zawartość frakcji pylastych lub ilastych. Praca wskazuje na błędy lub odchyłki w wynikach pomiarów przy standardowej procedurze zagłębień trzpienia 2.5 i 5.0 mm. Prowadzi to do błędnego oszacowania nośności podłoża gruntowego i tym samym do nieprawidłowego zaprojektowania nawierzchni drogowej. W wyniku przeprowadzonych badań zauważono, że celowym jest prowadzenie oznaczenia do większej niż przewidziano w normie PN-EN głębokości penetracji 12,5 mm, co umożliwi dokładniejsze korygowanie uzyskiwanych wartości współczynnika CBR. Dlatego w trakcie prowadzenia badań, których wyniki przedstawiono w niniejszym artykule, penetracje prowadzono do głębokości 15,0 mm. Praca zawiera krytyczną ocenę metody CBR przy zastosowaniu do gruntów zawierających frakcje pylaste.

Praca ukazała się w renomowanym czasopiśmie o światowym zasięgu. Przeszła zatem przez niezależny proces oceny merytorycznej i redakcyjnej.

Chmielewski R., Kruszka L. (2016), Analiza osiadania wydzielonej komory fermentacyjnej na podstawie badań CPT i DMT, *Acta Scienciarum Polonarum Architectura* 15 (2), s.33–44, ISSN 1644-0633, 11 pkt.

W pracy przedstawiono poszukiwania przyczyn nierównomiernego osiadania żelbetowego zbiornika komory fermentacyjnej. Zastosowano standardowe badania sprawdzające podłoże gruntowe za pomocą sond CPT i DMT w celu określenia/sprawdzenia przyjętych modułów ścisłości podłoża gruntowego. Na podstawie obliczeń i interpretacji badań CPT i DMT wywnioskowano, że przyczyną osiadań jest najprawdopodobniej błąd wykonawczy polegający na niestarannym przygotowaniu warstwy podsypki pod konstrukcję dna zbiornika. Praca została opublikowana w wydawnictwie krajowym.

Podsumowanie osiągnięcia naukowego

Przedstawione do oceny prace dotyczą bardzo zróżnicowanej tematyki:

1. Odporność konstrukcji budynków na wybuch gazu
2. Elementy fizyki budowli zabytkowych konstrukcji narażonej na zawilgocenie
3. Ocena przydatności typowej konstrukcji mostu kolejowego po 80 latach eksploatacji
4. Metodyka diagnostyki utrzymaniowej stalowych obiektów mostowych.
5. Opracowanie i wdrożenie rozwiązań konstrukcyjnych dotyczących zabezpieczenia zabytkowych ścian oporowych zabezpieczenia ściany uszkodzonego zbiornika żelbetowego w warunkach ograniczonej dla konstrukcji wzmocnienia przestrzeni
6. Opisanie fizycznego zjawiska niestandardowego przebiegu krzywej penetracji badania CBR w gruntach wątpliwych.
7. Ocena przyczyn osiadania zbiornika komory fermentacyjnej

Zagadnienie poruszone w p 1 zostało przeanalizowane i opracowane przy wykorzystaniu metod naukowych. Wnioski z pracy mają charakter uniwersalny i mogą być przyczynkiem w pracy nad zwiększeniem bezpieczeństwa budynków. Pracę można zatem potraktować jako osiągnięcie naukowe.

Zagadnienie poruszone w p. 2 dotyczy standardowych problemów związanych z podziemnymi konstrukcjami murywanymi w środowisku wilgotnym. Obserwacje i wnioski zawarte w pracy są elementem standardowych działań inżynierskich lub konserwatorskich. Pracę można potraktować jako zwięzłe przedstawienie problemu utrzymaniowego o charakterze technicznym.

Zagadnienie poruszone w p.3 dotyczy oceny trwałości i stopnia zużycia konstrukcji przęsła nitowanego mostu kolejowego po 80 latach eksploatacji. Zagadnienie jest ważne szczególnie w Polsce, ponieważ obiekty o podobnej konstrukcji występują na wielu drugorzędnych liniach kolejowych. Ponadto rewitalizacja historycznych linii kolejowych staje się ważnym problemem, gdy obiekty mostowe podlegają ochronie konserwatorskiej. Prace opisane w artykule mają charakter zaawansowanej ekspertyzy utrzymaniowej i dlatego warte były opublikowania. Opis stanu degradacji konstrukcji ze zwróceniem uwagi na postępujący redukcji nośności w obszarach podporowych jest istotnym czynnikiem, na który warto zwrócić uwagę przy podobnych pracach. Niestety autor opinii czuje niedosyt w obszarze analiz teoretycznych nośności doraźnej i zmęczeniowej.

Zagadnienie poruszone w p.4 dotyczy procedur postępowania wymaganych na etapie projektowania, budowy i utrzymania stalowych obiektów mostowych. Praca została wykonana na podstawie studium literatury i doświadczeń eksperckich autora. Wnioski wynikające z pracy pokrywają się z tym co zamieszczono dotychczas w polskiej literaturze tematu. Praca ma niewątpliwie znaczenie edukacyjne.

Zagadnienie poruszone w p.5 to klasyczne problemy inżynierskie o wysokim stopniu trudności. Wzmocnienia i zabezpieczanie ścian murów czy też zbiorników opracowano wykazując się bardzo dobrym warszatem inżynierskim. Oryginalność zastosowanych rozwiązań nie budzi wątpliwości, Niemniej jednak trudno tu znaleźć elementy problemu naukowego i jego rozwiązanie.

Zagadnienie poruszone w p.6 dotyczy oceny badania CBR w gruntach wątpliwych. Praca składa się z części badawczej i analitycznej. Przedstawiono również dyskusję wyników i wnioski. Pracę można zatem potraktować jako osiągnięcie naukowe.

Zagadnienie poruszone w p.7 dotyczy standardowych prac eksperckich przy ustalaniu przyczyn nieprzewidzianych osiadań konstrukcji. Wszystkie zawarte w pracy badania, analizy i wnioski mają są wynikiem wysokich kwalifikacji inżynierskich. Nie zastosowano tu jednak metod naukowych dla określenia wniosków wykraczających poza inżynierską ocenę przypadku.

W p. 4.3.3. autoreferatu Habilitant wyjaśnia jednotematyczność przedstawionych artykułów jako spójny zestaw publikacji dotyczących szeroko rozumianej diagnostyki obiektów lub konstrukcji budowlanych. Niestety, przedstawiona przez Habilitanta argumentacja nie przekonuje autora niniejszej opinii. Publikacje nr 1 i 7 można uznać za rezultaty badań lub analiz naukowych. Praca nr 5 stanowi autorski przegląd problematyki uszkodzeń i degradacji mostów stalowych i w tym sensie zawiera w sobie aspekty naukowe. Publikacje nr 2, 3, 4, 6 i 8 są opisem konkretnych prac eksperckich i projektowych. Należy docenić tu warsztat zawodowy Habilitanta, jednak trudno się doszukać monotematycznych elementów naukowych wspólnych dla wszystkich prac.

Podsumowując, tematyka przedstawionych do oceny publikacji jest bardzo zróżnicowana. Są tam analizy teoretyczne (wybuch gazu), badania laboratoryjne (badanie wskaźnika CBR), opracowanie przeglądowe dotyczące trwałości mostów oraz opisy ekspertyz inżynierskich i projektów. Każda z zamieszczonych prac poza dwoma publikacjami mostowymi dotyka całkowicie odrębnych tematycznie zagadnień. Są to:

1. Skutki wybuchu gazu w budynku
2. Zagadnienia fizyki budowli – zawilgocenie, studium przypadku
3. Zagadnienie trwałości i żywotności mostów stalowych
4. Zagadnienie projektowania wzmocnień lub zabezpieczeń konstrukcji murowanych lub żelbetowych, studium przypadku
5. Zagadnienie oceny nośności gruntu metodą CBR
6. Zagadnienie osiadania budowli posadowionej bezpośrednio, studium przypadku.

Zdaniem autora niniejszej opinii zestawione powyżej publikacje nie stanowią spójnego dokonania o charakterze naukowym, chociaż należy podkreślić wartość naukową lub techniczną poszczególnych prac.

4. Ocena pozostałej aktywności naukowej Habilitanta

Dorobek naukowy i techniczny Habilitanta jest bogaty. Habilitant jest autorem lub współautorem 69 artykułów w czasopismach krajowych i zagranicznych o zasięgu światowym. Kilka artykułów opublikowano w renomowanych wydawnictwach. Habilitant jest autorem dwóch i współautorem sześciu monografii oraz wielu wystąpień konferencyjnych.

Większość zamieszczonych prac dotyczy zagadnień naukowych lub technicznych rozwiązywanych przy okazji pracy nad problemem inżynierskim. Publikacje świadczą

o szerokich zainteresowaniach zawodowych Habilitanta. Wszechstronność poruszanych zagadnień świadczy o obszernej wiedzy inżynierskiej i wszechstronności w działalności eksperckiej.

Kwalifikacje i zdolności wdrożeniowe potwierdzają również świadectwa patentowe uzyskane przez Habilitanta.

W pracach wyróżnia się tematyka mostów składanych w różnych aspektach oraz szereg ciekawych opisów analizowanych przypadków awarii i napraw konstrukcji.

Dorobek naukowy i techniczny zawarty w zestawionych przez Habilitanta publikacjach oceniam zdecydowanie pozytywnie. Poza merytoryczną oceną dorobku, za pozytywną oceną Habilitanta przemawiają dane naukometryczne zamieszczone w p.4. wykazu osiągnięć naukowych.

Habilitant poza udokumentowaną powyżej pracą naukową i ekspercką pełnił szereg funkcji i realizował zadania badawcze. Jest autorem lub współautorem 410 prac eksperckich w Polsce i za granicą.

Był członkiem komitetów organizacyjnych wielu konferencji krajowych i międzynarodowych.

Był kierownikiem, głównym wykonawcą i wykonawcą w siedmiu projektach badawczych.

Jest członkiem czterech stowarzyszeń naukowych lub branżowych.

Należy podkreślić, że Habilitant jest rzeczoznawcą budowlanym, posiada uprawnienia budowlane oraz wiele innych świadectw i certyfikatów potwierdzających kwalifikacje eksperckie.

Podsumowując trzeba stwierdzić, że Habilitant wykazuje się wybitną działalnością ekspercką.

5. Działalność dydaktyczna Habilitanta

Habilitant prowadził wykłady i ćwiczenia na studiach cywilnych i wojskowych. Prowadził różnorodne zajęcia o tematyce dotyczącej obiektów mostowych. Wypromował 123 absolwentów studiów magisterskich i 101 absolwentów studiów inżynierskich. Pięć prac uzyskało wyróżnienia. Aktywność dydaktyczna Habilitanta należy ocenić zdecydowanie pozytywnie.

6. Działalność organizacyjna

Habilitant pełnił szereg funkcji kierowniczych na uczelni. Brał udział w pracach komitetów organizacyjnych seminariów i konferencji. Jest członkiem w Komitecie Technicznym KT 251 w Polskim Komitecie Normalizacyjnym. Świadectwem docenienia działalności Habilitanta jest wiele odznaczeń i nagród.

Aktywność organizacyjną Habilitanta należy ocenić pozytywnie.

7. Ocena końcowa

Pan ppłk dr inż. Ryszard Chmielewski posiada bogaty dorobek naukowy i ekspercki. Jego działalność dydaktyczna i organizacyjna również zasługuje na pozytywną ocenę.

Jako osiągnięcie naukowe, zgodnie z obowiązującymi zasadami habilitant powinien przedstawić cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w ministerialnym wykazie czasopiśmie naukowych i recenzowanych materiałów z konferencji naukowych lub międzynarodowych.

Formalnie patrząc na wniosek habilitacyjny, nie mogę uznać cyklu publikacji, zatytułowanego: „Systemowe ujęcie diagnostyki obiektów budowlanych na różnych etapach cyklu użytkowania” jako spójnego cyklu powiązanych tematycznie publikacji. Uzasadnienie szersze przedstawiłem w p.3 niniejszej opinii.

Uważam osobiście, że dorobek Habilitanta w tematyce mostów składanych zasługuje na syntezę w postaci monograficznej i może stanowić podstawę do powtórzenia wniosku. Osobiście, głęboko się dziwię, że Habilitant tego nie zrobił.

Podsumowując uważam, że dorobek Habilitanta w pełni się kwalifikuje do ubiegania się o tytuł, ale w obecnej formie wniosek opiniuję negatywnie.

Pomimo mojej negatywnej opinii uważam, że komisja powinna w czasie obrad spotkać się z Habilitantem i wysłuchać go oraz przedyskutować argumentację wniosku.

dr hab. inż. Krzysztof Żółtowski prof. PG